

JUBILEUM VÝZNAMNÉHO ZNALCE

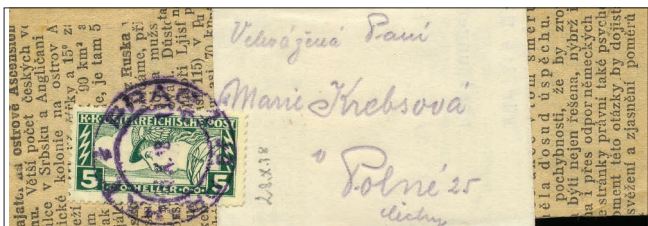
Rudolf Gilbert: 115 a 90 (2)

V minulém čísle jsme připomenuli dvojí výročí Rudolfa Gilberta, významného filatelistického znalce, připadající na letošní rok. V první části článku k této příležitosti jsme se seznámili s historií jeho rodiny a s prostředím, z něž vzešel a v němž působil. Věnovali jsme se objasnění otázky jeho příjmení a ukázali si, že jej přijal vlastně až v dospělosti, v pětadvaceti letech – i když jeho rodina jej nesla vlastně odedávna. V následujících desetiletích pak své jméno proslavil – doslova po celém filatelistickém světě.

FRANTIŠEK BENEŠ

Hvězdou ve zlatých dobách filatelie

Filatelii se RG zabýval od svých 14 let, od počátku zjevně osvěcené, o čemž svědčí rodinná korespondence, z níž nesmýval známky, ale ukládal celé obálky. Schoval si tak například novinovou pásku adresovanou na jeho matku, orazítkovanou v den vzniku republiky, 28. X. 1918.

Studovaný soubor celistvostí mimoděk ukazuje, že jeho osobní život byl s filatelií spjat opravdu už od mladých let. Například 30. prosince 1918 poslal pohlednici své sestřenci Julii Gilbertové do Třeště; byla to sestra jeho budoucí paní a bylo jí tehdy 14 let. Text pohlednice vypovídá o jejich hezkém vztahu i o tom, že pozdější důstojný fousatý vědec byl v té době normálním mladíkem se zájmy a pocity odpovídajícími jeho věku: „Poprvé o svátcích doma. Samá radost a starost, jak ten čas užitečně využít, a pak se bezúspěšně zabíjí. Na Štěpána jsme celé odpuďne sáňkovali a těšili se na druhý den...“

A když už byl na poště, rovnou si nechal orazítkovat pěkný štůsek zjevně filatelistických frankatur na čisté obálky, na něž pak někdy dopsal svou adresu. Všechny nesou otisk stejného razítka z Polně, včetně dne a hodiny. Tyto zjevně hrůčky jsou dokladem, že někdo učený nespádl z nebe a že i RG si svou cestičku na filatelistický Olymp musel pěkně vyšlapat.

2 • FILATELIE 5/2011

Je ale nepochybné, že na něm nakonec stanul, jak dokládají četné oslavné články v meziválečném a později protektorátním filatelistickém i denním tisku, fotografie z jeho účasti na významných akcích, korespondence s prominentními osobnostmi a jeho postavení respektovaného soudního znalce, badatele a odborného publicisty.

V E C E R

V boji proti padělatelům

Muž, který zachránil filatelistům miliony

Za n e c e l ý c h 8 l e t z j i s t i l p r ů s 4 1 m i l i o n ů p a d ě l ě k ů

Všera zmínili jsme se o novém vzhledu Dra R. Gilberta, který odhalil, že také přetvřik známek Protektorátu, které v minulých dnech byly vzaty z oběhu, staly se předmětem zájmu padělatelů.

První padělek poštovního známku se zachytil prof. dr. Gilbertovi již dne 12. října. Dva dny nato dostalo se mu do rukou už dokonce několik úplněch seriálů bezpečných známek, jejichž předtisků známek Protektorátu. Díky tomu už během 24 hodin mohl již police zahájit pátrání nejen po výrobci, ale i po sítích padělatelů.

Podle jeho údajů celou řadu let bojuje proti padělatelům poštovních známek, a tak nepřetržitě pracuje i pro zájmy sběratelů. Ano, sběratelů, jak uchránit od vydání mnoho a mnoho peněz za bezcenná fakes. A těch nebylo u nás právě málo, jak nám přežrali B. Ševčík v časopise »Česky filatelista«.

Podle jeho údajů prozkoumal prof. Dr. Ing. R. Gilbert jen od r. 1922 do konce r. 1930 na 152.563 známek. Měli tímto známkami pak zjevit 40.000 na 41.222 padělků. A teď si představte: kolik stálo, ke kolikrát 1 a miliónů, zachránili vlastně Dr. Gilbert kapkami našich sběratelů.

Als o směl ještě, ani zvlášť velká práce, která až dosud Dr. Gilbert pro filatelii vykonal. On je to totiž, kdo má také hlavní zásluhu o propracování zákona proti padělatelům v našem. On je prvním, kdo u nás nejen slover, ale také písemně uváděl v široké známost reprodukční techniky, a vůbec celé ono majetkové tajemství výroby známek.

Bylo u nás jediným filatelistickým podnikem nebo ústavem, jím by se byl Dr. Gilbert nezastal! Jen příkladem uvádíme: Wipac 1931, 140 a 141 Ostrava 1936, Bratislava 1937, Beograd 1937, Praha 1938. Z procedur, na které byl Dr. Gilbert účasten, je dosud v širé panství známany proces Russe-Eckstein, kdy po 11 letech bylo nutno prohávat, že známka pochází skutečně od Ecksteina. To se také prokázalo, a to zachycením otisk autogramu Eckstein a Wiltrautova světla.

Koncem loňského roku spíše se koncem hlavního cíle svého snažení Dr. Gilberta, a to zřízení ochranné známky proti padělatelům. To je však nějak neochotně, že by měla málo stálo spolupráce Dr. Gilberta postaral. B. Ševčík, chceme věřit, že jí také významně odborník svoji pitvěl i nadále zachová. B. Ševčík tím spíše, že víme, že známky jsou nyní v rukou lásky, ale možná i, že přímno víš i Dr. Gilberta.

Dr. Ing. R. Gilbert.
Foto: Čes. filatelista.

První známka Protektorátu. Vlevo orádky, vpravo padělek zjevně dr. R. Gilbertem.

Foto: R. Gilbert (Čes. filatelista).

RG na výstavě provádí prezidenta republiky E. Beneše.

Bratislavské výstavy se samozřejmě osobně zúčastnil, jako mnoha jiných, jak dosvědčují pohlednice, které dotud posílal. Z výstavy Praga 1938 si schoval volnou vstupenku a na dopisnici příteli na Slovensko píše: „Jsem celý den na výstavě na roztrhání. Právě sedím na kongresu Federace.“

LIDUŠE TUČNÁ
čísť ministra pošť a telegrafů

V Praze, 2. - XII. -37.

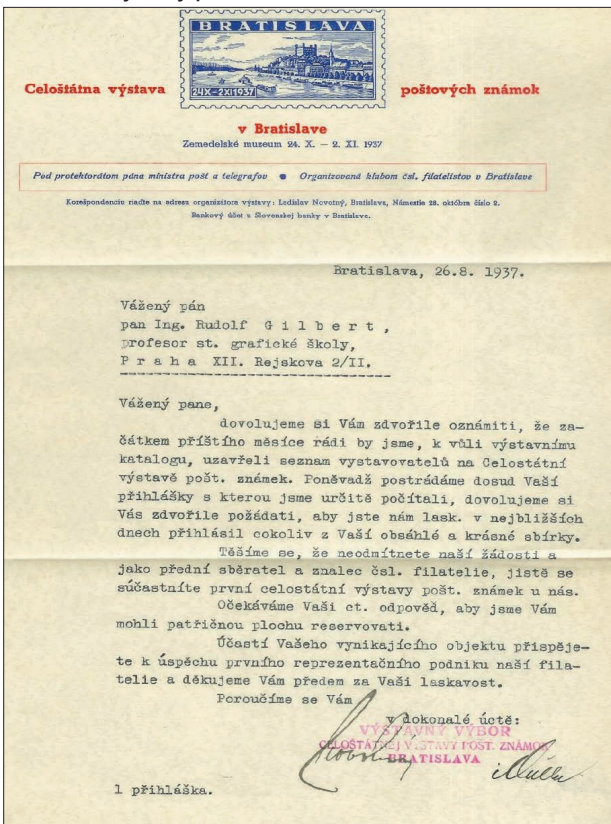
Vážený pane profesore,

za milou pozornost, projevem věnováním dopičků naší filatelistické sbírky, vyslovuje Vám srdečné poděkování a projevem do ty

Byl zván jako vystavovatel na přední výstavě – a dnes můžeme jen litovat, že nemáme přesnější informace o skladbě jeho jistě pozoruhodné sbírky, o níž se zmiňuje dopis výstavního výboru Celostátní výstavy pošť. známek Bratislava '37.

Rozsáhlé styky udržoval s filatelistickými spolky v celé republice, jako dokládá velký počet obálek dopisů, které od nich obdržel.

V té době měl styky i se zahraničními sběratelskými svazy a byl zván na jejich výstavy. V září roku 1937 strávil několik dnů v Bělehradě. O vztazích k rodině hodně vypovídá, že domů psal i dvakrát denně a podrobně referoval co dělal a co se děje.

Např. 11. září píše manželce: „Drahá Božičko! Přijmi srdečný pozdrav z Bělehradu. Jsem zde spokojen. Bydlím v hotelu Palace, kam bys mě poslat mohla třeba letec. poštou zprávy, jež by byly nutné. Doufám, že Vám se nic nestalo a jste zdraví. Vzpomínám stále. Jsem jako v kole. Zde mám velikou pověst, a těším se všude zvl. pozornosti. Už mám oficiel. pozvání na bankety, atd. Jím jen jihoslov. jídla. Včera peč. jehně, večer plněné papriky atd. Kofí je zde silná, zvl. 'turecká'. To si popovídáme. Sjela se mezinárodní společnost ze všech koutů a zvl. Videaňáků je zde hodně a ti mě dělají reklamu. Práce mám hodně a příští týden to začne do tuha. Jsou zde věci až se člověk udivuje, ale budu přesto rád až budu 'u Praga'. Srdečně Tě zdraví a líbá Tvůj Ruda. Dadoušek ať se učí a poslouchá. Posílám mu hodně hubiček. Taťka“

O pět dnů později píše: „Drahá Boženko! Jsem zde v jednom kole, od rána do večera. Sbírky je hodně a nádherné, dá to práce prohlédnout. Sbírky našich sběratelů jsou hezké a doufám, že budou spokojeni odměnami. Většina nejvyšší možná významění. Budu rád až bude po všem a pojedeme domů.“

Snahu o navazování užších mezinárodních styků dosvědčuje dopisnice, kterou mu poslal Karel Basika, filatelistický činovník, který podle dochované korespondence měl tehdy k RG blízko.

4 • FILATELIE 5/2011

Údobí první československé republiky bylo skutečnou zlatou dobou filatelie u nás. Vyplynulo to z nadšení z obnovy samostatného státu a okouzlení nejdostupnějšími symboly jeho existence – poštovními známkami. Byla tu silná tradice vlasteneckých učitelů, kteří už po generace vedli své žáky k jejich sbírání, protože představovaly nejlevnější předmět takového systematického zájmu, navíc obohaceného o výchovné prvky, z nichž nejocetňovanější byly zeměpis a dějepis. A známek, samozřejmě razítkovaných, bylo všude dost – jiné způsoby komunikace byly v plenkách, nebo ještě ani neexistovaly, takže převládala forma poštou přepravených listovních sdělení. Nadšení sběratelů (lecky smíchané s obchodními zájmy) nakazilo širokou veřejnost, která známky po celou první republiku považovala za výnosnou investici. Snad každý kluk a lečká holka měli své albíčko s šestákovými známkami; koupěschopná silná střední třída do svých sbírek nasála obrovské množství středního materiálu; továrníci, bankéři, velkostatkáři, úspěšní advokáti, lékaři a další bohatí lidé kupovali rarity. Na trhu se pohybovali povětiv sběratelé, obchodníci a znalci, ale i padělatelé a podvodníci bez skrupulí. Tohle všechno vytvořilo atmosféru, v níž se skvěle uplatnila řada nových talentů. Nejvýraznější mezi nimi byli Ervín Hirsch a Rudolf Gilbert, dva publicisté, znalci a vlastně i svým způsobem šikovni obchodníci, jejichž zájmy se měly brzo zkřížit, což pro oba – zejména ale pro RG – mělo dalekosáhlé následky. Oba rivalové – Hirsch a Gilbert – se jako znalci etablovali po odchodu svých předchůdců, kteří buď brzo zemřeli (Šula), nebo se prokázaly jejich dalekosáhlé omyly (Lešetický). Oba si našli platformu, kde mohli veřejně vystupovat a kolem ní shromažďovali své stoupence.

Hirsch stál v čele nově založeného časopisu Tribuna filatelistů, Gilbert tradičního Českého filatelisty. Ve Filatelii jsme se při různých příležitostech několikrát vrátili k jejich tehdejší polemikám, které po léta zaměstnávaly a bavily čtenáře. Děly se schválností (Český filatelista měl rubriku Tribuna filatelistů), padala ostrá slova i posměšky („fousaté dítě“ – o RG), dokonce urážky, docházelo k soudům. Napadaly se údajně nesprávné znalecké výroky či doporučení sběratelům, která druhá strana považovala za obchodně motivovaná (např. dodnes tradovaná Hirschova rada nekupovat aršíky KDM). Do věci byli zatahováni spolupracovníci, na straně Hirsche znalci Franěk a Mrňák, na Gilbertově redaktor Ševčík. Na dva tábory se dělili i filatelističtí obchodníci, což se snadno poznalo podle toho, kam zadávali inzerci. Na celou věc by šlo pohlížet jako na třibení názorů či konkurenční škorpění, kdyby koncem 30. let nepřišel protektorát se svými rasyovými zákony – a začalo jít do tuhého.

Temná hodina

Tehdy započala hanebná kapitola časopisu Český filatelista, jehož redaktory byli Bohumil Ševčík a Čeněk Pacák. Hned v roce 1939 neváhali veřejně upozorňovat, že jejich konkurenti jsou židé a jako takoví by měli být vyobcováni z řad filatelistických znalců a obchodníků.

Postavte židomily pod zákon o Židech! Pod tímto záhlavím napsal „Polední list“ ze dne 15. ledna 1941 na čelné straně přesvědčující formou o ničivé činnosti židovských nohsledů v českém národě. Neustále a tvrdě již po léta žádáme vyřazení židovského vlivu v české filatelii. Případy, kdy předseda filatelistického spolku tvrdohlavě hlasoval proti vyloučení Židů, kdy jiný dělal osobní stráž Ervínu Hirschovi, existence dokladů o židovském neustálém působení ve filatelii, různé úvodníky atd. jsou výmluvnými argumenty na vyvození důsledků. Poctiví čeští sběratelé byli dlouhá léta vykořisťováni židovskými praktikami ve filatelii a jejich činnost nepodporují. Vzpomenou-li na „aršíky“, Nitru meziarší, Výstavu v Bratislavě, odchýlné zoubkování, Protektorátní serii atd., nezatouží již nikdy po jejich návratu. Že za naši očistu ve filatelii dostaneme opět nějaký duchaplný anonym ve formě „Rozsudku smrti!“ a hanebné pomluvy, víme a také známé dobře bílé Židy, jako služebníky a spojky z židovské centrály. Ujišťujeme je, že české sběratelé se jim nepodaří šlídít a vykořisťovat.
Štěpán.

Falešné přetisky Slovenský štát 1939 objevily se na drahých hodnotách opět v Pardubicích i s falešnou značkou Žida Kaufmanna. Počází prý od téhož pardubického škůdce, který již před časem na sebe upozornil svou činností.

To se také brzy stalo – i když dnes víme, že by k tomu došlo tak jako tak. Hirsch a další židovští filatelističtí publicisté, znalci, sběratelé a obchodníci zmizeli v koncentračních táborech, z nichž se jich většina nevrátila. Bylo by přehnané přisuzovat na tom vinu nenávistným útokům jejich konkurentů, jisté však je, že jejich jednání bylo podlé a neomluvitelné. Když nic jiného napomáhali vytvářet dojem, že Češi se ztotožňují s nacistickým antisemitismem a tím ho vlastně legitimizují. Co je platné, že RG nejspíš nebyl autorem takových článků, když v hlavičce Českého filatelisty stálo: *Odborný dozor prof. Ing. Dr. Rudolf Gilbert*. Při vzpomínce na jeho letité a široce medializované předválečné spory každého čtenáře jistě napadlo, že byly otiskovány minimálně s jeho souhlasem, pokud ne na jeho popud.

Pro RG oba protektorátu v oblasti filatelie znamenala vlastně vrchol. Hlavní konkurenti a oponenti zmizeli, nebo museli alespoň zmlknout. Spolková činnost vzkvétala, stejně jako v jiných stísněných dobách se k filatelii utíkalo mnoho lidí, kteří se o ni dosud hlouběji nezajímali, pořádaly se výstavy, zhotovovala se k nim příležitostná razítka, nová tisková úprava známek umožňovala řadu směrů a stupňů specializace, takže bylo stále o čem bádát a psát.

Česká obec turistická spolu s Českým vzdělávacím klubem dokonce ve dnech 11. 3. – 15. 4. 1944 pořádaly I. školu filatelie pro dorost (uváděna i jako I. škola praktické filatelie), na níž přednášeli Basika, Eliáš, Gilbert a Ševčík. Z dochovaných materiálů je zjevné, že šlo o národní, ryze český podnik, jak ostentativně vyplývá už z názvů pořádajících organizací. Dochoval se pamětní list vydaný k této příležitosti, celý jen v češtině, v němž je dvoujazyčné pouze poštovní razítko. Vzhledem k tomu, že šlo o předposlední rok války, můžeme to považovat za důkaz, že zúčastnění jistě nebyli žádní kolaboranti a fašisté, jak některým z nich (zejména Ševčíkovi) bylo později vytýkáno.

**DESATERO
RÁDNĚHO FILATELISTY:**

1. Berze známky jen písmem — nikdy ne rukou.
2. Znamky vyžadují pečlivého zacházení — nikdy je nenoste v kapsech, aby se nepoškodily, nepotrhlaly, nepomáčkaly.
3. Znamky pro sbírku i na výměnu uschovávejte jen zachovalou, čistě, pěkně a ležce razítkované.
4. Znamky neschovávají na slunci, vyblednou; ve vlhku se krouží.
5. Znamky lepté do alba jen čistou lepkou — nikdy klíčem nebo jakýmž lepidlem.
6. Znamky za rubu nepopisuje ani tužkou, zvláště ne inkoustovou, ani inkoustem.
7. Alba, listy a setry, na něž známky lepté, mějte vždy čisté a ve vzdušném prostředí.
8. Upravě — vlepování známek do alba, vložte mimořádnou péči, dbejte pečlivě upouštění a do dobrého vzhledu.
9. Nepřeslepte svoji sbírku často — známám to škodí.
10. Sběratel nejprve známky naře a pak teprve čistí.

Na I. škole praktické filatelie přednášeli:
 tajemník KAREL BASKA, redaktor VIL. ELIAS,
 prof. dr. ing. KUD. GILBERT a vedoucí redaktor
 BOH. SEVČEK.

Vzápětí v upomínku:
 ČESKÁ OBEC TURISTICKÁ
 A
 ČESKÝ VZDELÁVACÍ KLUB
 V PRAZE

Za velký úspěch RG považoval, že byl přijat „zákon“ postihující padělané poštovních známek, po němž dlouho volal. Dosud u nás totiž platily zákony bývalého Rakousko-Uherska (z let 1835 a 1852), zaměřené proti padělkům ke škodě pošty. Nyní byla vládním nařízením č. 244/1939 do určité míry přiznána ochrana i známám už neplatným, takže podle něj bylo možné postihovat padělky ke škodě sběratelů (i když většinou jen jako přestupek, a nikoli trestný čin). Ačkoli to vypadá líbivě, ve skutečnosti šlo o nesystémové opatření, prosazené lobbováním (na ministerstvu pošty, ale i prostřednictvím kolaborantské organizace Národní souručenství), které neplatným či upotřebeným známám přineslo privilegovanou ochranu oproti jiným předmětům sběratelského zájmu, o niž po válce zase oprávněně přišly (proč by je měl stát chránit zvláštním předpisem, když jiné obory se musely spokojit s ochranou v rámci obecnějších předpisů a prodej padělků stíhat například jako podvod).

K vládním nařízením 244/1939

Dr. Jp.

Sběratelé poštovních známek, kteří četli kusé zprávy, uveřejněné v denním tisku o vládním nařízením č. 244/1939 Sb. z. a n. o ochraně poštovních známek, byli zneklidnění, když v těchto zprávách nenašli ani zmínku o ochraně známek již neplatných, které mají hodnotu právě jen pro sběratele. Proč? Účinnost cílového vládního nařízení však zjistíme, že právní ochrana budoucí nepříště pozivati jak postovní známky dosud poštovně platné, § 1—3 vl. n., tak i známky poštovně již neplatné § 4—5. Ustanovení § 1—3 vl. n. jsou dána v první řadě na ochranu pošty, ustanovení § 4 a 5 převážně na ochranu sběratelů. Těžistištěm zájmu sběratelské veřejnosti je tedy § 4 a 5 cit. vl. n.

Míra ochrany obou skupin známek, daná trestní sankcí za trestnou činnost v obou případech není ovšem stejná.

Dopustí se přečinu, po případě zločinu, kdo se dopustí trestné činnosti v nařízení specifikované, pokud jde o známky poštovně dosud platné; naproti tomu bude trestán pro přestupek, nebude-li čin přísněji trestný, kdo se dopustí trestného činu, pokud jde o známky, které byly úředně prohlášeny za poštovně již neplatné. Přísnější ustanovení na ochranu známek platných přijdou ovšem vhod i sběratelům v těch případech, kdy určitá emise, ač již vyprodána, zůstává dále poštovně platnou. Emise taková stává se sběratelsky hodnotnější a při tom zůstává účastna zvýšené právní ochrany známek poštovně platných. Jak známo, zůstala většina našich známek z posledních let „v oběhu“, t. j. jejich platnost nebyla zrušena, i když ta která známka byla vyprodána (poslední letecké, 3,50 Slavkov, Protektorát a j.). Jelikož právní ochrana se vztahuje stejně na známky naše jako na známky cizích států, přijde ona zvýšená ochrana platných známek vhod sběratelům všech zemí, které, jako na př. Francie, platnost známek neruší a kde tedy může být poštovně platnou známkou i sběratelská rarita.

Specifická ochrana sběratelů je však dána, i když v míře menší, ustanovením § 4 a 5 cit. vl. n.

Sběratel bude chráněn:

a) před **záměnou** známky za předmět, který pro svou podobnost může být snadno zaměněn za poštovní známku (různé nálepky, lístiči se jen nenápadně od známky);

b) před **padělkem** poštovní známky poštovně již neplatné. Padělkem se rozumí nepravý výrobek, při němž pravým výrobkem se rozumí jen známka, vydaná nepostupem v oboru její působnosti. Pochybnosti mohou vzniknouti při výkladu výrazu „padělaní“, „padělek“. Je změna zoubkování, změna barvy, klížení a p., provedená na známce právě, paděláním známky nebo jejím porušením? V prvním případě by ony změny, provedené na známce, byly trestné, v druhém případě by šlo při striktním výkladu vl. nař. o činnost nikoliv trestnou, jelikož § 4 písm. b) nereprodukuje slovo **porušení**, uvedené v § 2 cit. nař. Posledně zmíněný výklad by ovšem podstatně omezil ochranu sběratelů, neboť právě nedovolenými zásahy, co do zoubkování, barvy, klížení a p. na známkách jinak pravých, by sběratelé mohli být dále citelně poškozováni, což jistě nebylo úmyslem autora zákona a jsme přesvědčeni, že soudní praxe poskytne sběratelům i v tomto ohledu plnou ochranu!

c) před **padělaným přetištěm**, který může být snadno pokládán za přetiště veřejného úřadu, který známku vydal (pošta českoslov., Protektorát atd.).

Úspěch »Českého filatelisty«!

V prvním čísle t. r. „Českého filatelisty“ v úvodníku nadepsaném „Československým sběratelům“, který byl podepsán Klubem Českých filatelistů, jsem mezi jiným uvedl: „O vřadách našeho časopisu mohli bychom psáti dále, ale musíme vám říci, co bude hlavním našim programem pro tento rok. Největší pozornost věnujeme známám československým a jejich falsům. S oblíbou našich známek přibýlo mnoho falsátorů. Vyhlašujeme bezohledný boj těmto poškozovatelům a šlehačím československé filatelie a filatelisti a budeme všemožným způsobem pracovat, aby již konečně byl vydán zákon proti padělatelům na ochranu sběratelů.“

Za vyčinením cílem jsme šli s prof. Ing. Dr. E. Gilbertem neúspěšně krok za krokem a skutečně jsme „všemožným způsobem pracovali“ až ke konečnému cíli. Prolistujte dosud vydaná čísla tohoto ročníku a v každém najdete stopu našeho úsilí po vydání zákona na ochranu pošty, známky a sběratelů. Nebyly to jen články, výzvy, objevy nových a nových padělků, popisování, jakým způsobem lze rozeznávat falša od pravých známek a spolupráce v jednotlivých případech s policií, ale také intervence na ministerstvu dopravy, ba přímo u ministra Dr. J. Havelky. Do našich akcí zapojili jsme i výbor Národního souručenství. Patřime také mezi pivodce známých dopisů Sdružení středoabských klubů v Kolíně a klubu Českých filatelistů v Praze, uveřejněné v denním tisku a adresované ministerstvu dopravy a výboru Národního souručenství, které též usplnilo vydání vládního nařízení.

Na ochranu známky a sběratelů proti padělatelům pracovali jsme na všech stranách a v různých místech a nespokojivými jsme se vypracováním a odesláním resoluce či protestu, ani temperamentními slovy, nřibřz rozhodným činy! Nechtěli jsme zbytečně agendy v denním tisku, ale s dočkaly v ruce představení před policií a kompetentní místa. Ovšem o těchto zákrocích jsme veřejně nepsali. Máme radost, že naše práce nebyla zbytečná a dočkali jsme se ovce našich snažení.

Při hostě „za zákonem“ přihodilo se nám mnoho událostí, které mají svůj význam pro českou filatelii a snad je také členům později sdělíme. Ale o jedné se zmínime ihned. Po změně v ministerstvu dopravy, když tisk známek byl předán odd. VI, jehož šélem je ministerský rada Dr. V. Král, navštívili jsme ho a žádali, aby zákon byl vbrzku vydán. Panu ministerskému radovi zasáhlí oči, otevřel zásvučku, vyňal svazek zaprášených spisů, položil před nás na stůl a zvolal: „A teď budeme pracovat na zákoně!“ Přítomný vrchní ředitel J. Angróš dodal: „Konečně věřím, že zákon bude!“ Podávali jsme se s Ing. Dr. Gilbertem na sebe, poněvadž podobných slibů jsme již slyšeli mnoho a dokonce od dřívějšího jednoho ministra, ale tentokrát jsme ve svém nitru cítili oba stejné: „My věříme také!“

RG byl váženým soudním znalcem, a jako takové mu bylo po válce vytýkáno, že se měl podílet na arizaci židovských sbírek a obchodů, z čehož měl mít nemalý osobní prospěch.

POVINNOST ŽIDŮ VLOŽITI DO ÚSCHOVY SBÍRKY ZNÁMEK A CELISTVOSTÍ.

Podle vyhlášky ministerstva financí (revisního odboru) ze dne 5. února 1941, č. j. 51.919/41-VI. jsou Židé, židovské podniky a židovská osobní sdružení povinni vložit do úschovy devisových bank nebo peněžních ústavů, zmocněných k vedení vázaných židovských účtů, nejpозději do 15. března 1941 sbírky známek a celistvostí, které se v den účinnosti této vyhlášky nalézají v jejich vlastnictví, spoluvlastnictví nebo držbě. Úschovou není povinen, kdo do 15. března 1941 požádá ministerstvo financí (revisní odbor) o povolení ke zcizení své sbírky, při čemž jest zcizení provést do 6 týdnů po udělení povolení.

Ervin na výstavě „Žid nepřítel lidstva“. Na Národní tř. č. 6 je výstava obrazů akad. malíře Karla Rélička na téma: „Žid nepřítel lidstva“. Jsou tam též vystaveny některé předměty z pražských zednářských loží, které byly zabaveny po 15. březnu. Ze spojených židovských loží I. O. B. B. Praha - Růžová 5, je tam vystaven úplný seznam s fotografiemi členů těchto loží, mezi kterými se nachází Ervin Hirsch, redaktor židovské „Tribuny filatelistů“. Doklad o zednářské činnosti může každý sběratel na výstavě vidět i seznamu právě otevřeném s foto Ervina Hirsche. O několik listů dále je fotografie dalšího „zasloužilého sběratele“, židozdednáře A. Berky.

To se po květnu 1945 obrátilo proti němu, z vrcholu se zřítíl dolů a přišlo vězení, malý dekret a vytěsnění na okraj filatelistického života. POKRACOVÁNÍ